

своитѣ хронологически несъобразности, този паметникъ съдържа нѣкои сведения, които заслужаватъ особено внимание. Въ грамотата се разказва за появата на чудотворната икона на св. Георгия въ манастира Зографъ и за извършенитѣ отъ нея чудеса: И сѣишавъ црѣ Іѡн^нъ Тръновскы чюдѣса, днѣхъ се вѣишавъ ѿ сѣхъ м^ченицѣ такоеѡ даровашоу н^х, и ѿ п^двигъ се и сѣхъ н^х патрїарха Тръновскы Ѳеѡфіла(к)т, и по^двигъ се вѣхъ възкоупа единадоушнѡ и придоше въ сѣхъ горѣ Іѡдѡн^сцѣхъ, идѣже вѣхъ сѣхъ образъ написанъ дх^м сѣхъ. Припа^дша поклѡнише се е^мхъ сѣхъ слѣзани м^ногы и сѣхъ въздишани и даръ прина^схъ дѣсѣтъ окаа златикъ и дароваше сѣхъ образа самописан^наго, и възрадоваше се радѡстію вѣликою и славѣхъ гдѣ бѣ и сѣхъ вѣликом^ченика х^ва Геѡргїа и сѣхътворише трѣхъствѡ сѣхъ м^ченикѡ х^въ Геѡргїю, априлѣ мѣца ѣгъ днѣ, и въ^с трѣхъствѡ... дѡ кз днѣ³⁷). Името на царь Иванъ Асѣня II се споменува и по-нататкъ, между многото несъобразности, при опредѣлянето на границитѣ на манастирскитѣ владения. Нѣкои отъ тѣзи граници били опредѣлени по

нися и списася... Спиридономъ ѱеросхιмонахомъ, изд. В. Н. Златарски (София 1900), с. 81 сл. За тази легенда ср. и у Стоиловъ, п. с., с. 451; една византийски преправка е обнародвана отъ Σπ. Λαμπρος, Τα Πάτρια του Αγίου ορους (= Νεος Ελληνισμὸς, IX. 1—2. 1912, pp. 130—131).

37) Вж. гръцкия текстъ у Gelzer, ib., p. 525, 67—77: Καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης τοῦ Τουρνάβου τὰ θαύματα ἐθαυμάζετο τὸ γενόμενον παρὰ τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ αὐτὸς παρακινήσας καὶ σὺν αὐτῷ ὁ πατριάρχης τοῦ Τουρνάβου Θεοφύλακτος καὶ παρακινήσαντες ἅπαξ ἅπαντες ἐν μιᾷ καρδίᾳ ἤλθασιν εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος τοῦ Ἄθω, ὅπου ἦτον ἡ ἁγία εἰκὼν ἱστορημένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ προσέεσαντες προσεκύνησαν αὐτῷ μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ στεναγμῶν καὶ δῶρα προσέφερον ἰσκάδες φλουρία, καὶ τὰ ἐχάρησαν τῷ ἁγίῳ προσώπῳ, τῷ αὐτῷ ἱστορήτῳ, καὶ ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην, δοξάζοντες κύριον τὸν θεὸν καὶ τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Γεώργιον καὶ ἐποίησαν πανήγυριν τοῦ ἁγίου τοῦ ἀπρηλίου καὶ ἐγένετο ἡ πανύγυρις ἕως τὰς κς; ср. Соловьев — Мошин, п. с., с. 362. На наличността на турската дума OKAD (okades) въ текста бѣ обърналъ внимание още Априловъ, п. с., с. 214. Ю. Трифоновъ, Началото на второто българско царство въ нашитѣ истории отъ втората половина на XVIII в. (= СпБАН, LVIII. 1939, сс. 47—72, особено сс. 64—72) посочи, че подъ търновски патриархъ Теофилактъ въ наши исторически творби отъ онова време е билъ посочванъ прочутиятъ Теофилактъ Охридски. Той смѣта, че това тѣхно сведение е било заето изъ „Сводната зографска грамота“ (п. с., с. 68).